BULGARIAN GAMBLING ASSOCIATION

адрес: гр. София, р-н Лозенец,
бул. „Джеймс Баучер" 76А, ет. 3
email: office@bgaa.bg
сайт: www.bgaa.bg

НА ВНИМАНИЕТО НА
ДИРЕКЦИЯ „ДАНЪЧНА ПОЛИТИКА“

СТАНОВИЩЕ

от **Сдружение с нестопанска цел в обществена полза “БЪЛГАРСКА АСОЦИАЦИЯ НА ХАЗАРТНИТЕ ДЕЙНОСТИ“ („БАХД“ или „Сдружението“)** с ЕИК 206166550, седалище и адрес на управление: гр. София 1407, бул. „Джеймс Баучер” 76А, бизнес сграда „Хил Тауър”, интернет адрес: www.bgaa.bg

ОТНОСНО: Обществена консултация по публикуван проект на Постановление в сфера на действие „Финанси и данъчна политика“

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА,

В Портала за обществени консултации www.strategy.bg е публикуван Проект на Постановление на Министерския съвет за допълнение на ***Наредба за общите задължителни игрални условия и правила за видовете хазартни игри, за които се издават лицензи*** (обн., ДВ, бр. 11 от 2021 г.) („**Наредбата**“)

Този проект е очакван от индустрията като необходим, заради липсата на общи и задължителни правила, които да регламентират организирането на хазартни игри онлайн.

Въвеждането на задължителни за всички организатори на хазартни игри, провеждани онлайн общи правила е една положителна стъпка за защита на интересите на участниците в игрите, както и за подобряване на конкурентната среда между организаторите.

Приемаме направеното предложение, но считаме, че са налице някои неточности и противоречия, по отношение на които изразяваме следното становище:

I. **Чл. 76, ал. 4** от Наредбата предвижда „*Организаторът задължително (да) извършва верификация на платежен инструмент (дебитна/кредитна карта) преди да бъде приет депозит от платежния инструмент*.“

Считаме, че така разписана, посочената разпоредба вменява задължение към организаторите, което предвид разнообразието на нормативно позволените платежните инструменти, приемани във виртуална среда, ще доведе до изключително затруднение и дори фактическо преустановяване на нормалното функциониране на сайтовете за онлайн хазартни игри.

Изискването за верификация на платежен инструмент намира своята аргументация в разпоредбите на *Закона за мерките срещу изпирането на пари (Обн. ДВ. бр.27 от 27 Март 2018г.)* („**ЗМИП**“). Липсва текст или каквото и да е основание, обаче, за извършването на верификация преди да бъде приет депозит.

Употребата на термина „верификация“ може да се тълкува по различни начини.

Какво точно следва да верифицира организатора:

- потвърждаване на верността на данните на платежния инструмент;
- гарантиране на наличието на достатъчно средства;
- проверка на валидността на платежния инструмент или
- проверка на самоличността на картодържателя.

Остава неясен и въпроса дали проверката следва да се извърши преди извършването на каквато и да е транзакция или само преди приемането на депозит по сметката. Следва да се внесе яснота и за това дали за всеки депозит се отнася тази разпоредба или само за извършването на първия депозит със съответния платежен инструмент.

Пояснителният текст в скоби относно „платежен инструмент“ поставя въпроса какво е изброяването: Примерно или изчерпателно?

Текстът не изяснява дали при използване на други форми на плащане също ще се изисква проверка. И дали тези „други форми на плащане“, признати от европейското и националното законодателство като законни платежни средства се изключват.

В тази връзка е необходимо прецизиране на текста, като се вземе предвид и факта, че при проверката на някои платежни инструменти съществуват методи като токенизация/токени или друга сигурна обработка чрез трети страни, които не изискват същото ниво на пряка проверка от страна на организатора.

Аргумент в полза на отпадането на ал. 4 от предложения текст е разпоредбата на чл. 12, ал. 1 ЗМИП, съгласно която организаторите на хазартни игри са длъжни да прилагат мерки за комплексна проверка на клиенти при: *“изплащането на печалби и/или осъществяването на залагания на обща стойност, равна или надвишаваща 2000 евро или тяхната равностойност в друга валута, независимо дали операцията или сделката е осъществена чрез една операция или сделка, или чрез няколко свързани операции или сделки;“*.

Към момента лицензираните онлайн хазартни оператори прилагат процеса на верификация задължително към своите клиенти, за да бъде успешно потвърден съответния акаунт, като необходимите документи се изискват при първата заявка за теглене или след достигане на прага за депозит от 4000 лева. Ако процесът на проверка не бъде завършен в рамките на посочения срок, акаунтът на съответния клиент временно се блокира и може да бъде активиран повторно след завършването на верификация. Това напълно покрива изискванията за прозрачност и ефективност в процеса на оценяване на риска от изпиране на пари, като при съмнение за верността на предоставените документи задължително се прилага разширена комплексна проверка.

Считаме, че при отчитане на необходимостта от удостоверяване истинността на представените от клиента документи, вкл. данни за платежен инструмент, организаторите на хазартни игри („**ОХИ**“) извършват верификация на две самостоятелни основания: 1) при

заявка за теглене на парични средства и 2) при достигане на равностойността на 2000 евро при депозиране на средства в сметката на участника в игрите.

II. **Чл. 76. ал. 5** от Наредбата предвижда „*Срокът за верификация при заявено теглене от игрална сметка на участника (да) не може да бъде по-дълъг от 14 дни.*

Тук следва да се вземе предвид факта, че процесът по верификация е двустранен и успешното му завършване зависи в голяма степен от волята на играча дали и кога ще предостави изисканите от него документи на организатора, като последният не може да бъде задължен да верифицира профил на играч в определен срок, без играчът да е задължен да окаже нужното съдействие за това. Предвид това, считаме, че този срок следва да се обвърже с момента, в който **потребителят е предоставил** необходимите за извършването на верификацията документи.

III. **Чл. 77. Ал. 2** от Наредбата предвижда, че „*При извършена промяна в правилата по ал. 1, организаторът е длъжен в 7-дневен срок от приемането на промяната да уведоми участниците за извършените изменения и повторно да изиска от тях да приемат и декларират спазването им".*

Считаме, че е необходимо внасяне на яснота по отношение на **момента**, който се счита за „извършена промяна в правилата". При много от ОХИ това се случва с решение на съответните органи на дружество, след което пред НАП се представят за одобрение съответните правила (с оглед разпоредбата на чл. 17, ал. 1, т. 4 от ЗХ). В предвидените в ЗХ и в АПК срокове производството следва да приключи с Решение на ИД на НАП, което влиза в сила 14 дни след неговото връчване. Моментът, в който за ОХИ може да започне да тече срок, в който следва да се извърши уведомяването е този, в който след влизането в сила на Решението по чл. 17, ал. 1, т. 4 от ЗХ е налице **връчване** от страна на НАП и респективно получаване от страна на ОХИ. Това връчване може да се случва на хартиен носител или по електронен път, но при всички случаи е едно събитие, чието удостоверяване не предполага различни интерпретации.

Обръщаме внимание и на факта, че промяна в условията и правила е възможна по причини, които не засягат същността на играта, като например: промяна в адреса на ОХИ, промяна на дружеството, което предлага статистически данни и информация за спортните залози, промяна на организацията, която разглежда случаи за злоупотреби по отношение на спортни събития и т.н.

В този смисъл, считаме, че най-логично и в съответствие със съществуващите правила в ***Закона за хазарта*** е текстът да се преработи като организаторът да се задължи да уведоми участниците в 7-дневен срок от получаването на утвърдените от изпълнителния директор на НАП правила, които се отнасят до организацията и провеждането на игрите.

IV. **Чл. 78. ал. 1** от Наредбата се предвижда, че „*В правилата, утвърдени по чл. 17, ал. 1, т. 4 от ЗХ, организаторът на хазартни игри онлайн е длъжен да посочи:*

т. 2. *информация относно реда и начина за верификация на игралния профил на участник в хазартни игри, включително описание на всички документи, които организаторът има право да изиска и които следва да са задължителни за притежаване от български граждани и пребиваващи на територията на Република България чуждестранни лица; посочват се конкретни срокове за верифициране, в това число - срок за предоставяне на документи, срок за отговор от организатора и максимален период на процеса по валидиране/отхвърляне на доказателства за самоличност при максимална продължителност на процеса не повече от 14 работни дни;“*

Считаме, че тази точка следва изцяло да отпадне, тъй като противоречи както на чл. 3, ал. 2 от *Наредбата за условията и реда за регистрация и идентификация на участниците, съхраняването на данни за организираните онлайн залагания на територията на Република България и за подаване на информация за хазартните игри към сървър на Националната агенция за приходите* (Приета с ПМС № № 50 от 15.02.2021 г., обн., Д В, бр. 14 от 17.02.2021 г., в сила от 21.02.2021 г.), така и на ЗМИП, по отношение на видовете документи, които организаторите на хазартни игри могат да изискват от играчите с цел верификация. Липсва законово основание, което да задължава организаторите да определят предварително и изчерпателно всички документи, които биха могли да изискват от участниците с цел успешно удостоверяване на тяхната самоличност и произход на средства.

От практиката си установяваме, че дори без наличието на такова задължение (за изчерпателно изброяване на документите), българският хазартен регулатор настоява за спазването на такова правило, което особено след приемането на РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2024/1183 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 11 април 2024 година за изменение на Регламент (ЕС) № 910/2014 по отношение на създаването на европейска рамка за цифрова самоличност противоречи на норма от по-висока правна йерархия.

Щом един документ е признат като допустим в рамките на ЕО, създаването на ограничение с национална норма е недействително. Ето защо, БАХД счита, че изчерпателното изброяване следва да отпадне като вместо това се предложи една норма с бланкетно съдържание като например: *официално признати документи за удостоверяване на самоличност.*

<u>Т. 7 към същия текст</u> предвижда да се предоставя „*информация относно възможността за поставяне на залог за участие в хазартните игри, включително изрично посочване на минимален и максимален допустим залог за всяка отделна игра“*

Така предложения текст противоречи и предполага създаването на различни тълкувания заради последващата разпоредба в чл. 82., ал.1, която предвижда „*Организаторът на хазартни игри, организирани онлайн, (да) определя минимален и максимален залог за участие в хазартните игри“*.

Основателно възниква въпроса какво се счита за отделна игра, особено когато организаторът притежава повече от едни лиценз. Как следва да се прилага тази норма в хипотезата на получен лиценз за спортни състезания? Да се определи минимален и максимален залог за спорт или отделно за всяко едно спортно събитие?

<u>С т. 8. към същия текст</u> се въвежда задължение за *изчерпателно разяснение на забранените недобросъвестни практики, при използването на които от участник в хазартни игри ще бъдат предприети действия по блокиране/ограничаване на неговия играл профил*;

Изключително важно е да се отчете мотива за приемането на Наредбата – „отношенията се осъществяват във виртуална среда".

Дигиталната среда има своите специфики и тенденции, които, на първо място, заради въпроси свързани със сигурността на системите не следва да се посочват изчерпателно, защото (особено заради възможностите на изкуствения интелект) могат да дадат допълнителни идеи за извършване на злоупотреби. От една страна, изолирани недобросъвестни практики могат да се превърнат в масови такива и от друга – технологичният прогрес прави невъзможно предвиждането на злонамерени действия в тяхната всеобхватност. Използването на недобросъвестни практики от участниците и съответно предприемането на мерки за тяхното установяване и преустановяване от страна на организаторите, е непрекъснат и сложен процес със безброй различни хипотези. Нереалистично е да се очаква изчерпателното, предварително описване на тези хипотези.

V. <u>Чл. 79, ал. 2 от Наредбата</u>

От съдържанието на разпоредбата не става ясно в какъв срок следва да се направи това обявяване и какви са последиците за организатора ако играта (1) не се проведе; (2) продължи извън предварително посочения период за провеждане или (3) не бъде обявена.

VI. По Раздел V – *Спорове и жалби*, <u>чл. 80, ал. 1 до ал. 6р вкл. от Наредбата</u>

Изразяваме категорично несъгласие с така предвидените разпоредби в този раздел, като считаме същите пораждат изключителен обем от задължения за организаторите, без предвидените мерки практически да водят до ефективност при разрешаването на спорове с участниците.

Считаме, че описаната процедура е неясна и ще доведе до излишна административна тежест за организаторите, съответно до забавяне на цялостния процес по разрешаване на спорове с участници, което води до обратен на желания резултат.

Съгласно чл. 80, ал. 1 и следващите, всеки спор се регистрира от организатора с УИН, следва изготвяне на становище в 14-дневен срок и при евентуално непостигане на взаимно удовлетворяващо решение - организаторът изготвя и подава протокол към НАП.

Следва да се отбележи, че липсва легална дефиниция на понятието "спор" за целите на Наредбата. Всеки коментар, въпрос или отправено искане от страна на участник може да бъде или не прието за спор, като в голяма част от случаите същият се разрешава още в рамките на проведен телефонен разговор, съответно чрез разменена електронна кореспонденция, без необходимост от допълнителни действия както от страна на организатора, така и от страна на участника. При изпълнение на задължението за изготвяне

на становище за всеки възникнал спор и разрешаване на спора в 14-дневен срок, попадаме пред хипотезата цялостният процес да бъде блокиран от излишни действия по администриране на всеки спор, вместо по разрешаването му в най-кратък срок, което би било желано и от двете страни.
Въпроси като *"какво се случва, ако участникът не уведоми организатора за несъгласието си по решението на спора", "в какъв срок участникът следва да изпрати писмен отговор към организатора, за да изрази несъгласието си", "какво представлява протокола, който организаторът следва да изготви и изпрати до НАП", "в какъв срок НАП следва да се произнесе по жалбата и подлежи ли на обжалване от страните, съответно по какъв ред"* и подобни, потвърждават липсата на цялостна визия и правна логика при разписването на текстовете по проекта в раздела и пораждат основателни съмнения за практическата изпълнимост на предвидените разпоредби.

Отделно, такава процедура ще доведе до неоправдано и ненужно утежняване на административните задължения за НАП, в качеството му на регулаторен орган по хазарта, от което ще се породи необходимостта за отделянето на допълнителни ресурси, в разрез с целесъобразността на Наредбата така, както мотивите за нейното приемане обявяват.

Анализирайки практиката за разрешаване на спорове с участници, прилагана към момента от най-големите онлайн хазартни организатори в България, може да направим обоснован извод за висока успеваемост в своевременното и адекватно приключване на подобни диспути, без необходимостта от намесата на НАП като регулатор. Съответно, при неуспешно разрешаване на спор, за участника винаги съществува възможност да се обърне към НАП, като в тази фаза на развитието на спора организаторът предоставя пълна и изчерпателна информация за случая.

С оглед на всичко гореизложено, категорично се противопоставяме на приемането на това предложение, като считаме същото за непълно необосновано и неотговарящо на нуждите на участниците в онлайн хазартни игри и организаторите.

VII. **<u>Чл. 81 от Наредбата</u>** е неприложим поради невъзможност за предварително изчерпателно изброяване на **всички** хипотези, водещи до промяна в игралната сметка на участника.

Всеки един от организаторите има интерес да бъде припознат от участниците в игрите като партньор предоставящ точна, ясна и изчерпателна информация. Това е в основата на доверието, което се изгражда с потребителите. Еднакво важно и за организаторите, и за участниците в игрите. Ето защо, организаторите следва да се задължат да установят принципни положения по отношение на корекциите, отразяващи се в игралната сметка, но не следва да се очаква да бъдат предвидени **всички** възможни хипотези. Самата Наредба допуска по отношение на допълнителните (бонус) игри и турнири да бъдат определяни специални условия и правила, които задължително ще следват установените принципи за

извършване на корекции, отразяващи се в игралната сметка, но първоначално, като част от общите такива не биха могли да се предвидят и да получат предварително одобрение.

С уважение: Miglena Simova Dimitrova

Digitally signed by Miglena Simova Dimitrova
Date: 2024.11.08 14:44:52 +02'00'

Миглена Димитрова – член на УС на БАХД